

Излиза два пъти въ седмицата всѣка:

Сръда и Събота.

Цѣна:

 За година . . . 5 ср. рубли нови.
 За шесть месеци 3 ср. рубли . .

Сичко, което се отнаси до вѣстники, надписва се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

 Неплатени писма не се приематъ.
 Ржкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

 За всѣки редъ при пръвъ пътъ 20 стот.
 За " " " вторий пътъ 10 "

Руссе 17 Септ. 1882

Могли бихме да върваме че дѣйстви-телно се желае една добра организация, едно справѣдливо и безпристрадно дѣйствие, въ постижение на огромнитѣ нужди които имаме, ако се забравеше миналото, ако се помиряхъ двѣтѣ съществуващи партии въ насъ, ако съответъ постѣпвахъ по-безпристрастно, ако се прекратяхъ личнитѣ гонения, ако се вдъхнехме що годѣ довърне, къмъ началство и властъ, къмъ мисли и убѣждения; за жалъ обаче, ония отъ които трѣбваше да се въздаде, довърне, почетъ и уважение къмъ сичко, като докажатъ не само словомъ, нъ и дѣломъ, че тѣ сж истинскитѣ патриоти, доброжелатели и спасители на отечеството, видѣхме че вършатъ съвсемъ противното! Не словата сж, които вдъхвватъ довърне, но дѣлата; не сж голитѣ хвалби, които препоръчватъ човѣка, но добритѣ дѣла.

Ще повѣрва ли сѣкии, че въ насъ не щѣне да има нито роитания, нито опозиция, нито незадоволствия, нито противна дума, ако се на нищо неприпятствуваше, ако се никои не хулене, ако се неприслѣдвахъ извѣстни личности, ако не са издавахъ съдби по противнитѣ убѣждения, ако не са върпеше сичко по угождение? Не щѣне казваме, да има никаква противна речъ, ако се не бѣше вършило онова, което се върши, ако се бѣше оставилъ сѣкии свободно, да си слѣдва заниманието. Не само съ довърне, но и съ благодарение щѣне сѣкии да полѣдне на работитѣ, когато видѣше, че сичко става по единъ законенъ редъ, справѣдливо и безпристрастно, а не умишлено и съ задня цѣль.

Прекратението на партиитѣ, на перегороданията, на противодѣйствиата и на сичко неблагоприятно, което не дава и не може да даде добъръ ходъ и изходъ на работитѣ, трѣбваше да се земе въ сериозно внимание отъ когото се слѣдва и да се прекратеше още отъ зачало, като се употребяхъ благоразумни срѣдства, благи постѣпки и голѣма честностъ. По тосъ начинъ напълно сме убѣдени, че въпроса за претенции на частни воли и желания, на консерваторски и либералски принципи и идѣи, щѣне да се уравни и помири безъ всѣко лопе впечатление; не щѣхъ съответъ да се занимаватъ съ излишното сѣждение на либерали, не щѣхъ да са разнасятъ оплаквания, не щѣне да се дѣли народа на части, не щѣхме да останемъ нѣколко години назадъ въ успѣхъ си и работитѣ щѣхъ по-скоро и по-лесно да си влѣзатъ въ правилния пътъ. Но ако е обила цѣльта да се прави опитъ въ едно и друго, безъ да има отъ това нѣкоя полза, то той мислимъ стана и доволно му бѣше врѣмето, нека сега отъ направенния опитъ, да се постѣпни по-искрено и навѣрно дѣе има успѣхъ.

Отъ многото обѣщания и ожидания, можеше поне баремъ едно да се сбъдне,

а то е: да се неприслѣдватъ частнитѣ убѣждения, да се остава сѣкии свободно поне да мисли; но за жалъ и убѣжденията не са оставихъ на спокойствие и падъ тѣхъ се постави контрола! А тамъ гдѣто се приследватъ частнитѣ убѣждения, тѣ са вкореняватъ повѣче, ставатъ по-силни и трудно се измѣняватъ.

Имаме много примѣри, които ни доказватъ, че всѣка буйностъ, сѣко насилствие, претиснение, несправѣдливо обращение, не сж имали добри слѣдствия, слѣдователно ако се избѣгватъ, нѣма какво да се повредятъ нито държавнитѣ, нито народнитѣ интереси.

Бѣхме и злочести и щастливи, наскърбени и въсели и пакъ наскърбени; нашия народъ безбройни чудеса е прекаралъ, неизказани злини е видѣлъ. Той на сичко е навикналъ, къмъ сичко се отнася миромъ, по историята белѣжки, тя оцѣнява заслугитѣ както и злинитѣ, отъ нея трѣбва да се боимъ, отъ нея да се пазимъ, да ни не заппне имѣто съ черни букви.

II.

За избирателнитѣ списъци.

Правото за гласоподавание е основано на записването въ избирателнитѣ списъци (чл. 1). Списъцитѣ се съставляватъ за всѣка община отдѣлно (чл. 5). Всѣкии избирателъ прочее трѣба да се привѣрже obligatory къмъ една община (чл. 18 и 19). Тѣзи мисль се зае отъ послѣдния законъ за избиранието на народни представители (чл. 16), законъ приетъ отъ Народното Собрание (17 Декември 1880 год.)

За да се опредѣлятъ необходимитѣ условия, по които може да бѣде нѣкой записанъ въ избирателнитѣ списъци, взеха се, съ нѣкой твърдъ маловажни исключения, опредѣленията на закона за общинитѣ, изработенъ отъ Държавния Съветъ. Тѣзи условия сж: избирателя да е навършилъ 21 година и да е Български поданикъ. Съдѣ това иде изброенето на неспособноститѣ, сиречь на качествата които не позволяватъ на гражданина да е избирателъ.

Всѣкии е етгласенъ че трѣба да се лишава отъ избирателно право умоповреденитѣ и тѣзи които могатъ да се считатъ за опиянени по сѣдъ и чрезъ безчестенъ заваятъ (чл. 4).

Когато нѣкой е осѣденъ на тежко наказание, сиречь най-малко на една година затворъ, тежестъта на претърпѣното наказание доказва достаточнотѣ тежестъта на виновността му, безъ да има нужда да се опредѣлятъ причинитѣ за осѣждането.

Не е обаче сѣщото, когато е въпросъ за по-леки наказания. Тука причината за исключение произлѣзва повече отъ характера на безчестието, което е свързано съ нѣкои видове престѣпления. Освѣтъ това изисква се што наложеното наказание да не бѣде по-малко отъ извѣстенъ минимумъ и да надминава единъ мѣсець тъмниченъ затворъ.

Въ числото на неспособнитѣ влѣзватъ осѣденитѣ за измама въ качеството и количеството на продадената етока, това което е единъ видъ мошенничество.

Исключаватъ се отъ избирателнитѣ списъци военитѣ, които се намиратъ въ дѣйствителна служба. Пасивната покорностъ, която тѣ дължатъ на Държавата, отнема имъ потребната свобода за да бѣдѣтъ избиратели. Тѣ не биха могли да иматъ тѣзи свобода освѣтъ въ ущербъ на необходимата дисциплина (чл. 2).

Държавния Съветъ не безъ причина е изискалъ въ общинския си законопроектъ отъ избирателитѣ да притежаватъ недвижими имоти (чл. 2 и 3) или да бѣдѣтъ синове на землевладѣлци, или да се занимаватъ съ независимо занятие. Нужно е наистина што единъ човѣкъ дѣйствително да е установенъ въ страната или чрезъ своитѣ интереси, или чрезъ интереситѣ на фамилията си, или, въ отсъствие на такива, да пред-

стави поне за гаранция личната си независимостъ, за да има право да бѣде избирателъ, защото иначе, безъ тия ограничения, страната може да падне въ ржцѣ на хора, които нѣматъ интересъ да владѣе въ нея сигурностъ, тишина, редъ и законностъ, но напротивъ иматъ интересъ да владѣе въ нея безредие, несигурността и разстройството.

Може да се допуститъ безусловно за избиратели, бившитѣ офицери, и утерѣ офицери, държавнитѣ и общинскитѣ чиновници, на които заслугитѣ гарантиратъ способността и нравственостъта имъ.

Предлагаемиятъ законъ не прави разлика, отъ точка зрѣние на избирателното право, между разнитѣ видове избори (чл. 1 и 2). Сѣщитѣ условия, които Държавния Съветъ е предложилъ за участвование въ изборитѣ на общинскитѣ управления, ще трѣбва да се изискватъ за другитѣ избори.

Съ съществуванieto само на единъ избирателенъ списъкъ въ всѣка община, се избѣгватъ двойни трудове и погрѣшки.

Проекта обаче полага за начало, че за да може единъ избирателъ да вземе участие въ изборитѣ за депутати и членове на окръжнитѣ съвети, той трѣба поне да представлява ония гаранции, които се изискватъ отъ всѣкого, за да може да вземе участие въ изборитѣ на общинскитѣ съвети. Каза се по-горѣ, че естественото сѣдалище на избирателнитѣ списъци е общината. Гражданина се привѣрзва на Държавата чрезъ общината. Той черпи отъ нея началото на своитѣ политически права. Той трѣба да бѣде по особености тѣи и въ България, гдѣто общинското чюство е било всѣкога толкова развито и живо. Общинскитѣ избори ще бѣдѣтъ слѣдователно источника на другитѣ. Нека се забѣлѣжи още и това, че всичкиѣ избори ще ставатъ по единъ и сѣщи начинъ, сиречь първостепеннитѣ избиратели ще избиратъ всѣкога само гласнитѣ, които отпослѣ ще извършатъ окончателнитѣ избори (чл. 28). Всѣкии изборъ, даже не общински, споредъ начина, по който той ще става, ще има слѣдователно общински характеръ, защото съвършено нелогично щеше да бѣде ако се изискваше различни избирателни способности за извършване двѣ еднакви дѣйствиа.

Слѣдъ като се опредѣли за всичкиѣ избори способността на гражданетѣ, тя трѣбва да се изрази чрезъ вписването въ избирателнитѣ списъци.

Колкото сж по важни тѣзи списъци, толкова по нужно бѣше да се повѣри провѣрката и надзора имъ на едно учреждение за независимостъта на което никои не може да се смѣхва. Това е предвидено въ 5 членъ, който предоставя на общинското управление или на особна коммисиа, която това управление ще избира изъ помежду членоветѣ си, направата и преглѣжданieto на тия списъци.

Тѣзи списъци, распределени на колони, ще съдържатъ потребнитѣ свѣдѣния за всѣки избирателъ. За да не се усложняватъ търсениата, показването на годинитѣ не се изисква въ тѣхъ. Самото му записване въ избирателния списъкъ е доказателство, че избирателтъ има повече отъ 21 години.

Въ една особена колона ще се показва чрезъ особенъ знакъ, ако той има повече отъ 30 години, сиречь ако е избираемъ (чл. 6). Този способъ ще да отрве управлението отъ съставяние безполезни списъци за избираемостъ. Когато нѣкой гражданинъ се избере за гласенъ, срѣщу изборитѣ му може да се протестира, ако има причина за това. Списъцитѣ за избираемостъ не би препятствозали на подобни потѣжвания и по тая причина такива списъци сж излишни.

Съставения отъ общинското управление списъкъ се обявява чрезъ заявляние на видни мѣста въ общинското управление. Той се публикува и въ вѣстницитѣ, тамъ гдѣто ги има. Датата на публикуването се констатира официално, защото отъ нея започева срока, въ разстояние на който списъка ще може да се поправи (чл. 7).

Всички оплаквания и заявления противъ списъка се подаватъ въ първа инстанция на учреждението, което е съставило тоя списъкъ, сиречь на общинското управление. Това учреждение ще се произнесе слѣдъ като изслуша интересующитѣ се лица (чл. 8).

Странитѣ ще могатъ да обтѣжватъ това рѣшение предъ една Върховна коммисиа, която засѣдава въ главния градъ на окръга. Болшинството на тѣзи коммисиа е съставено отъ членове принадлежащи на изборни

чение и резултатъ, че прокурорското заключение трѣба да се изслуша по дѣлата на такива лица, за тѣхно отсѣствие, на които само е възбудено производството въ окр. сѣдѣ, когато сѣдѣтъ само постановява предварително опредѣленіе на основание ст. 1453, за земаніе предпазителни мѣрки, за запазване или подъ опека имуществомъ на отсѣтствующийтъ. По дѣлата на тѣзи лица явява се дѣйствителна необходимостъ за запазване интереситѣ имъ, които слѣдствие отсѣтственіе имъ, не са въ състояние сами да защитатъ, а затова по тѣзи дѣла (за отсѣтствующитѣ само) се изисква прокурорското заключение.

Нѣкой и друга аналогия съ дѣлата на тѣзи лица представлява и този случай, когато иматъ слѣдствие неявяване слѣдъ публикуваніето по установления отъ закона срокъ, на наследничитѣ са зема подъ заведжаніе отъ настоящическото учреждение, когато, дѣйствителенъ ищецъ или отвѣтникъ се намиратъ още въ отсѣствие, ако даже и безвѣстно отсѣтствие и никакво производство не е било възбудено. Мене се чини, че и въ тѣзи дѣла, на послѣднитѣ лица се явява сжщо необходимостъ за изслушване прокурорското заключение за ограждане интереситѣ на отсѣтствующитѣ наследници, които сами не са въ състояние, споредъ отсѣтственіе имъ да се запазватъ отъ неправилнитѣ прегенции на другата страна. Азъ полагамъ, че по тѣзи дѣла, заключението на прокурора трѣба да се изслуша и то на това основание, че еднаквостта на причинитѣ, които се предизвикали това или друго постановление на закона, въ всѣхъ тѣхъ случаи, гдѣто причината, е извикала появленіе на закона съществува, както и въ даденый случай причина, която е предизвикала постановление на закона за необходимостта да се изслушва заключението на прокурора по дѣлата на такива лица, които сами не са въ състояние да огранчатъ своитѣ интереси предъ сѣдѣтъ, или по непълноправностъ, или по отсѣтствие, съществува еднакво както въ този случай, когато въ дѣлото участвува лице, за безвѣстността му, по които е възбудено производство, тѣй и тогава когато въ дѣлото участвува лице, което фактически отсѣтствува, за това защото тѣзи и другитѣ лица, за отсѣтственіе имъ, не могатъ еднакво да си защитаватъ интереситѣ. За това, мене се чини, че Сената въ едно отъ рѣшеніята си съвършено неправилно са билъ произвели, че заключението на прокурора не се изисква по дѣлата на лица, които се отнасятъ до имотъ, който се намира подъ опека, преди явяване наследничитѣ.

У насъ въ България на да ли ще има случай по които да е било разгледано дѣло, каквото по горѣ се разяснява. Дѣйствително въ 3 п. на ст. 33, спомънува за безвѣстно отсѣтствующитѣ, че трѣба да се изслуша прокурорското заключение, въ какъ ще бжде рѣдѣтъ при такъвъ случай и какво ще върши сѣдѣтъ, сѣки ще си дигне раменетѣ, като нѣщо не съществува ще въ законитѣ, такъвъ недостатъкъ у нашитѣ закони ще се изравни тогава, когато излизатъ нашитѣ граждански закони. Въ русекитѣ уставы (гражд. закони) на стр. 370 е предвидено правилото какъ се разгледватъ такива дѣла ст. ст. 1451—1460.

По 4 пунктъ на 343 ст. заключението на прокурора, трѣба да бжде изслушано сжщо и при въпроси за подеждностъ и за прѣреканията. Тѣй като въ този пунктъ се говори въобще за обязанността на сѣда да изслушва заключението на прокурора по въпроса за подеждността, то мене се чини че прокурорското заключение трѣба да бжде изслушано по всѣчки въпроси за подеждностъ безразлично: възниква ли въпросъ за подеждността на дѣлото *ratione material* или *ratione personal*, и възбуждали са отъ самитѣ сѣдѣ или една отъ странитѣ на процеса. Що се огнася до обязанността за изслушване прокурорското заключение, по въпросъ за препирни, то това правило може да има промѣна само въ сѣдебната палата (апел. сѣдѣ), за това, че въ окръжния сѣдѣ, се възбуждатъ пререканията; като отъ първа инстанция, въ която дѣлото се разрешава по пререканія, се явява сѣдебната палата. Отъ носително 5 пунктъ, който иска заключението на прокурора да бжде изслушано въ случаи прицирия за подлогъ на документи и въобще въ случаетѣ когато въ граждански дѣла, се обнаружатъ обстоятелства, които подлежатъ на разгледаніе отъ углавенъ сѣдѣ, ще забѣлжа че прокурорското заключение трѣба да се изслуша, само тогава когато, се предава прицирия за подлогъ на документа, а не се заявява само съмненіе въ подлинността на какъвъ и да е документъ. Въ случай пакъ на откриваніе обстоятелства, подлежащи на разгледаніе на углавенъ сѣдѣ, заключението на прокурора ще трѣба да се изслуша въ всѣки случаи, щели зависи, отъ обстоятелствата подлежащи на разгледаніе отъ углавни сѣдѣ за разрешеніе на гражданското дѣло т. е. изникнатъ ли такива въпроси които ще искатъ да се рѣши дѣлото по напредъ по углавенъ редъ, които трѣба да иматъ преюдициално значеніе и за разрешеніе гражданското дѣло, или пакъ се разкриятъ такива обстоятелства, които подлежатъ на разгледаніе отъ углавенъ сѣдѣ, които никакъ и никакво отношение

отъ къмъ находящото се въ производството на гражд. дѣло нѣматъ и отъ разгледаніе на които въ сѣдѣтъ по главенъ редъ, разрешеніе гражданското дѣло никакъ не зависи.

(Слѣдва).

ДОПИСКИ.

Ломъ 16 Септ. 1882.

Уважаемий Г-не Редакторе!

Съ настоящето си искамъ да ви запозная съ едно станало чудо въ Ломъ. Помислете, че кой знае какво ще бжде това чудо, нѣкое свѣрхестественно, не; то не е свѣрхестественно, а едно, какъви го, отъ обикновенитѣ, които често ставатъ тукъ тамъ по отечеството ни.

Азъ ще ви го кажа по единъ безпристрастенъ начинъ, безъ обаче да имамъ страхъ че ще да исповѣдамъ истинната. Само това ще ви замоля да ме опростите, защото на кжсо ви го излагамъ.

Прѣди една недѣля Ломското народно училище се затвори, а причината е, защото нѣма пари! на учителитѣ за два месеца не имъ ся плащало. Слѣдъ това токо избухна изъ сръдъта на градътъ, една малка бурница отъ интриганство и изъ тѣзи бурница, казвамъ, чу се единъ такъвъ мюзевирски гласъ: че този и този учителъ е либералъ, хайде, правиме каквото правиме, да го махнеме отъ тукъ; той ни е като трънь въ очитѣ; неможемъ да прогледаме отъ него; опиева ни по вѣстникитѣ и проч.!!..

Азъ зная отъ кого се подклажда този огънь, но него ще остава за сега на страна, защото не му е тука мѣстото. За сега просто ще се ограничи да ви кажа само това, което е и произвело нечутото чудо въ Ломъ.

Помощника на Кмета, Тодоръ Б. Кантаржиевъ, заедно съ безплодното дърво Василъ Белберина, скроили такъвъ планъ за испяжданието на единъ учителъ, който подпълно осем години става какъ учителствува въ Ломъ! написали на хартия единъ протестъ когото Василъ Белберина поднасялъ на нѣкои отъ гражданитѣ да се подпишатъ, та съ този протестъ да можатъ, като го поднесатъ на Градскиятъ кметъ и училищното настоятелство, да подѣйствуватъ и отчислятъ учителитѣ!

Но, спорѣдъ както се научавамъ, тѣ съ това неуспели! А учителитѣ, противъ когото тѣ работили това, като неможе да търпи тѣзи лопи противъ него кронеия, и, освѣнъ това, като зѣ прѣдъ видъ и перѣдовното изплащаніе, той прибѣрза и си даде оставката. Слѣдъ него послѣдва го и вториятъ учителъ, така щото днесъ мъжкото ни народно училище е останало съ двама учители на четири отдѣлення съ 250 ученика!!! Научавамъ се, че училищното настоятелство е телеграфирало тукъ тамъ за учители, по видѣ-щемъ, кой учителъ ще дойде и да ли и съ него ще постъпятъ така тѣзи, които сега сж на чело и въ които е властта?! Дано Почитаемото Министерство на Просвѣщеніето земе този произволъ на тѣзи личности противъ учителитѣ и по тѣнко да изсѣдва работата, така щото да се узнае, кой е въ това отпощеніе виноватъ: учителитѣ ли, които си дали оставкитѣ, или тѣзи Господиновци, които отъ завистъ къмъ истината А сега като имъ се може . . . да разоряватъ училището и гражданитѣ да си даватъ паритѣ на вѣтърътъ! Ако да имаше училищентъ инспекторъ, Василъ

Белберина и Тодоръ Б. Кантаржиевъ не би можали да праватъ подобни интриганства и да се располагаатъ съ честъта и сѣдбата на учителитѣ! За сега толкова съ другото си писмо още повече нѣща има да ви открия. Научавамъ се, че учителитѣ отправили прошение до Министерството на Просвѣщеніето, въ което го молили да земе въ внимание постъпката на лицата, които сж причина та си играятъ така съ сѣдбата на народнитѣ учители.

(Вашъ)

г. Трънь, 13 й Септемврий 1882 г.

Г-не Редакторе!

На 11-ий текущій мѣсець като доходъ въ града намѣрихъ 9 брой на вѣстника ви „Славянинъ“, въ когото безумний Баламезовъ бивший Трънскій околийскій Началникъ, съ глупавата си дописка, са сили да опровергае дописката ми отъ 28 юния т. г. помѣстена въ брой първий на вѣстника ви, който ми приписва най лжжовни качества, съ цѣль да увѣри почитаемата публика, че това което азъ съмъ писалъ, не било истина; за да увѣри още веднажъ читателитѣ ви, както и самаго Баламезова, че това е истина, моля ви Г-не Редакторе да дадете мѣсто въ стълповетѣ на уважаемия ви вѣстникъ, на слѣдующитѣ ми нѣколко редовце.

Господствому Баламезовъ иска да увѣри публиката, съ лжжливата си дописка, че той не билъ нито сънувалъ такава нѣщъ; на истина не го е сънувалъ, ами го е правилъ!

Вне г-нъ Баламезовъ казвате че „за жалостъ не сте знаели да има дюгенджия въ г. Трънь по име Д. Филиповъ, а то на истина не е за малка ваша жалостъ, но за голѣма, да бждете единъ околийскій Началникъ въ единъ такъвъ малъкъ градъ, а да не знаете кои граждандже го съставляватъ; а това е ето защо, защото вне когато бѣхте въ Трънь околийскій Началникъ, не ходехте по улицитѣ, дѣто сж дюгенджитѣ, та да са опознаете съ тѣхъ, а се по кборавитѣ кюшета, дѣто най-главната ви цѣль бѣше, да намѣрите нѣкое момиче или слугиня, да го насилите, или пъкъ нѣкого да избиеете.

Освѣнъ това какъ не ви е срамъ да лжжете тѣй, не знаете ли баре когато бѣхте арестовали Филипова съ цѣль да обѣсечите жена му, и когато той подаде прошение въ Окрѣжния Сѣдѣ, отъ дѣто бѣхте повикани и ви са заповѣда да го освободите, и за което ви са забѣлжи, че не сте имали право да го арестувате?

Въ лжжливата си дописка, вне помѣнавате, че Сотиръ Милтеповъ не сж ползувалъ съ граждански права! на това азъ не мога да ви кажа друго, освѣнъ че вне лжжете!

Колкото що казвате че палтото не вне било взѣто, азъ нѣмамъ нужда да ви расправамъ, понеже вне искате да давате дѣлото подъ сѣдѣ, та тогава ще сж расправимъ предъ сѣдилището.

Да оставимъ венчко защото е било пощемъ, та може и да излжжете не е чудно, но това за гдѣто казвате „че не сте бпие съ сѣдѣтственіето на жандармитѣ обѣсечили дѣвойката“ защо лжжете, не бѣше ли това въ средъ пладнѣ на 26 юния въ сѣбота (пазаренъ день) когато всѣхитѣ селяни и граждани гледаха, по пикой отъ въоруженитѣ жандарми, които стояха около квартирата

ви, несъмнено да дойде на помощ на момичето? А колкото що казвате „да ли ни единъ членъ отъ тѣлата не може да заяви на Управителя за този личенъ произволъ“, не единъ но и, десетъ души заявиха заедно съ баща и по имали кой да слуша (тогава нѣмаше Управителъ, а управляющій бѣше Б. . . .)

Тука заслужвате браво бе Г-нъ Баламезовъ, за гдѣто сте изнамерили срѣдство да гоните женитѣ по улицитѣ, да не ходѣтъ вечеръ по късно отъ 8 часътъ, защото щѣла да сж напѣли Трънската болница съ болни отъ венерическа болестъ, но само това сте пропуснали, ама неѣсе ако практикувате това и въ Кула ще ся поправите, ето какво сте пропуснали: Вие ако бѣхте желяли животъ и здравнето на населението, не трѣбваше да гоните женитѣ изъ улицитѣ, защото о срамота, а да издадете распоряжданието си тамо дѣто трѣбова, за да ся спре ходението на женитѣ по улицитѣ, за да не сж пѣли болницата съ болни отъ венерическа болестъ.

И тъй Г-нъ Баламезовъ колкото за мозака, кому е билъ на мѣсто мене или тебе, ние ще оставимъ на публиката да размисли, и ако сте съ намѣрение да давате дѣлото подъ съдъ, съвѣтвамъ ви приятелски да побързате по-скоро, защото всичкитѣ обидени отъ . . . сж подигнали протести.

Познайте ма още отъ сега.

Н. Ценовъ.

Разградъ 14 Септем. 1882

Г-не Редакторе!

Зарѣкалъ ся бѣхъ да ви пиша не защото нѣма що да ся пише, нѣ защото бактисахъ да мя разнасятъ на самъ на татъкъ, та и затова бѣхъ поспрѣлъ, нѣ виждамъ че не ще ся вече трѣпи, затова земамъ перото да ви драсна една дрѣска и произволна постѣпка отъ страна на нашето Гр. Об. Управление и полицията ни, спрямо съгражданинѣтъ ни Неофитъ Д. Камбосевъ.

Завчера на 11-ий того гр. об. управление заедно съ полицията, пригладла мѣсата въ мѣстната ни тукъ залхана, въ която по настоящемъ гражданинѣтъ ни Н. Д. Камбосевъ, е почналъ да коли биволекия си сюрекъ. Огледа е станалъ и при присѣтствието на докторний Инспекторъ Г. Гримъ, който бе дошълъ случайно въ градъ ни. Какво донесение стапало незная, нѣ свѣта са зачуди като чуха и видѣха че солѣнитѣ и други мѣса са извадиха отъ кадозитѣ чрѣзъ полицията ни и ся погребиха въ земята. За причината ся говори: а) че добитъкътъ ужъ билъ болѣнъ б) че Г. Камбосевъ преди да почне да коли, не билъ призовавалъ Доктора да направи вглѣдъ на добитъка и да заплати на всякой добитъкъ по 2 фр. „оглѣдъ порасж“, нѣ вѣрва ся че за послѣдната причина ся закопаха мѣсата, защото соватска стока болна не бива и не е била. Г. Камбосевъ телеграфира въ Министерството и никѣвъ отговоръ до сѣга, а стоката му закопана предъ очитѣ му гние въ земята! Говори ся още че тая заповѣдъ била дадена устно отъ Г. Грима, нѣ като послѣдний вчера ся завърна отъ *Демуръ баба Текеси* гдето бе на расходъ съ Окрѣжний ни Докторъ, поднесло му ся отъ страна на Гр. Об. Упр. (слѣдъ като ся закопаха мѣсата) за подписване единъ протоколъ за заравнянето на мѣсата, то той (Г. Гримъ) отказалъ да

Редакторъ-издатель Т. Х. Станчевъ

подпише, като казалъ: че азъ не ви приказвахъ да го закопайте, а защото Г. Окр. ни Докторъ отсѣтствуваше на Текето и нѣмаше кой да пригладъ принесениитѣ за закалване вчера добитъкътъ, то той вчера държе рамазанъ, а залханаджийтѣ вѣроятнѣ ще ся получатъ дневнитѣ пари и ще ядѣтъ и за добитациите за счетъ на Г. Камбосева. Кажете ми сѣга за Бога това не е ли повече отъ произволъ? Да ся закопай на единъ Бѣл. гражданинъ около за 5—6000 гр. стока безъ съдъ, безъ никакво съдебно решение, не е ли това и повече отъ Анархия? Какво ли ще рекѣтъ на това пуйка мохаребеджитѣ Свищовци? О! радвайте ся сѣга превратаджии, натрапени кметове и необуздани пачалници!

Тѣзи е най прѣсната новина въ града ни, нѣ пиша и все пакъ ма е страхъ, защото силните на денѣтъ нѣматъ ни страхъ ни срамъ и нито пѣкъ ся боятъ че ще изгубятъ въ процеситѣ си, ако би подигнали срещу нѣкой дописникъ.

Още една новинка и стига. Кемаларский Окол. Н-къ—Казанджиевъ презъ дене си като ся понапива добре, възсяда си коня и припунката смазва (и умира на часа) единъ турчинъ, а донася съ рапортъ С. Слѣдователъ че добитациите смазали турчина и нѣмало никой да пртендира. Дѣлото е подъ слѣдствие другъ пѣтъ повече.

Г.

Пишѣтъ ни изъ Силистра.

По слѣдствие политическо гонение по раздаване „Скендеръ Бей“ учителя Т. Черневъ избѣга въ свободна Румелия.

Училище за комарджилъкъ въ Тутраканъ!

Напийа дописникъ изъ Тутраканъ ни съобщава, че тамъ отдавно врѣме, понеже ся практикувалъ и добрѣ упражнявалъ този занаятъ т. е. комарджилъка, то имало и добри професори по тѣзи частъ на науката, които приемали да предаватъ уроци, като се занимавали изъ тайнитѣ стаи отъ вѣчерята до заранята да играятъ на комаръ! До крайность предадениитѣ на тѣзи съсипателна игра биле нѣколко лица, на които имената оставаме необнародвани, съ желание, дано се оставятъ отъ вредителна страсть, която въ Тутраканъ земала голѣми размѣри и мнозина ся оплаквали празнитѣ кисѣйки.

На 11-ий того прѣдъ вѣчеръ въ село Островъ (Раховско окрѣжъ) минутно се появила една много силна буря, придружена отъ едъръ градъ като оряхи и въ расстояние на $\frac{1}{4}$ часъ, сичкитѣ селски лозя, биле съвършено убити. Селянитѣ немогле да прибератъ почти нищо.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Домоподписанный бжрамъ чрѣзъ настоящето си да изяви публично сърдечната си благодарностъ Г-ну Д-ру Менеру, който употребилъ всякоето си старание за съвършенното излѣкувание на дѣтего ми отъ грозната „Двария“, която грабна много дѣтца тази година изъ обятията на родителите имъ.

Видовъ, 7 Септември 1882 год.

Д. Ц. Китовъ

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

УЧЕБНИКЪ

ПО

МАТЕМАТИКАТА

ЗА

ТРЕТИЙ КЛАСОТЪ НА ТРИКЛАСНИТѢ НАРОДНИ УЧИЛИЩА.

Съставилъ

П. Икономовъ.

издава

Книгопродавницата на Н. Тодоровъ

ТЪРНОВО

1882.

ПРАКТИКЪ АДВОКАТЪ

Шуменъ, Ески-Джумая, Османъ Пазаръ и Върбица

Г. Р. Блжсковъ

Приемамъ процеси по разни Граждански, — Търговски и Углавни дѣла съ умерена плата. — По Уголовни дѣла бесплатно; нуждающитѣ ся, пека сж отнесѣтъ въ Ески-Джумая, гдѣто се нахожда постоянното ми жилище.

Адвокатъ Г. Р. Блжсковъ,

ИЗВѢСТНЕ.

отъ забавачницата

„Дѣтинска мъдростъ“.

Като ни заявиха отъ три мѣста, вжншии градове, желание да ся проведатъ дѣцата въ „Дѣтинска мъдростъ“ да живѣятъ и се хранятъ при назн и питатъ за условие, ний извѣстяваме за всеобщо знание:

- 1-во Приемаме и отъ други градове дѣца отъ четири до седемъ години.
- 2-ро При привожданието имъ, тѣхний роднина, баща или майка трѣба да присяди три дена най малко, доръ навншии дѣтето.
- 3-то Ще плаща за жилище храна и пр. по 5 рубли мѣсечно. три мѣсеца предплатата.
- 4-то Освѣтъ родителска грижа, обещаваме и наглѣждане отъ доктора на нашъ сътъка.
- 5-то Приемамъ и пансионери за народното четверо-класно училище съ 6 рубли на мѣсець. Прѣдплатата за три мѣсеца и да има два ката дрехи вжншии и вжтрѣшни.

Свищовъ, 16 Септ. 1882

Никола Живковъ

улица Александровска.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Новоиздадения учебникъ по *Ботаниката* отъ М. Георгиевъ, който ся препорѣчва отъ Министерството на Народното Просвѣщение като учебна книга, може да се набави: у Книжарницата на Б. П. Др. „Промисление“ София, а за крайдунавските мѣста у Г-на Хаджи Цено Къневъ въ Видинъ.

Цѣната е само 2 $\frac{1}{2}$ лева

при покупката се правятъ удобни отстъпки.

Безъ предплата не се проваждатъ книги никому

НОВИ ГОЛѢМИ

ПОДВИЖНИ БУКВИ.

ЗА

ЗВУЧНАТА МЕТОДА

прилепени на твърди корици, отъ гласнитѣ по 4 отъ съгласнитѣ и цифритѣ по три.

Цѣна 2 лева съ испращанието имъ.

Намиралъ ся за продавъ въ редакцията на в. „Славянинъ“ Русчукъ.

Стойносттага ся приема и въ пощенски марки.

Русчукъ скоро-печатницата „Славянинъ“